

РЕШЕНИЕ

№ 36752

гр. София, 07.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в публично заседание на 14.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **4949** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.86 - чл.92 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. чл.145–чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Б. И. И., [дата на раждане] в Р. обл., Р. федерация, гражданин на Руската федерация, етническа принадлежност: руснак, вероизповедание: православен - християнин, семейно положение - неженен, Л. [ЕГН] срещу Решение №3143/15.04.2025г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.В жалбата се твърди,че решението е незаконосъобразно поради допуснати при неговото издаване съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалният закон.В жалбата се твърди още,че административният орган неправилно и необосновано е преценил, че спрямо бежанската му история са неприложими принципите залегнали в нормата на чл. 8 от ЗУБ. От друга страна в административният акт не е направен никакъв анализ на актуалната обстановка в Русия, твърди се ,че И.Б. е бил обект на системен,продължителен и целенасочен тормоз, произхождащ както от частни лица, така и от представители на държавната власт в Руската федерация.Срещу него е било фабрикувано измислено обвинение, като съдебните органи в Русия отказват да защитят г-н Б., в условията на политически натиск и институционализирана хомофобия.Същевременно спрямо него и партньора му се извършват нови враждебни действия - повреждане на автомобили, надписи с обидни думи като "fagts",заплахи по телефона, полицейски акции в гей клубове.Жалбоподателят моли съда да отмени Решение №3143/15.04.2025г. на председателя на ДАБ - МС със законните последици.В о.с.з. жалбоподателят се явява лично,като поддържа жалбата на посочените в нея основания както

и процесуалният му представител адв. А.,Депозира списък с разноски и писмени бележки по същество на спора.Жалбоподателят с молба от 20.10.2025г. депозира изявление на журналиста А. Б.,относно положението на ЛГБТ хората в Русия,като са посочени различни сайтове.

Ответникът председателят на ДАБ при МС, редовно призован, се представлява от юрисконсулт-Х.,която оспорва жалбата и развива доводи за неоснователност на същата.Депозира справка на ДАБ за обстановката в РФ.

Прокурора дава заключение за неоснователност на жалбата.

По фактите:

С молба вх.№УП23512/19.06.2024г./л.459/ подадена до ДАБ - МС, Б. И. И., [дата на раждане] в Р. обл., Р. федерация, гражданин на Руската федерация.Молбата е продиктувана лично от този чужденец, след като му е преведена на разбираем от него език руски, без да има възражения по написаното в нея.С регистрационен лист рег. № вх.№УП23512/19.06.2024г.чужденецът е регистриран в ДАБ с имена – Б. И. И., [дата на раждане] в Р. обл., Р. федерация, гражданин на Руската федерация, етническа принадлежност:руснак,вероизповедание:православен - християнин.

На 19.06.2024г. И. Б. е получил срещу подпис копие от Указания рег. №УП23512/19.06.2024г.относно правата и задълженията на чужденците,подали молба за закрила в Република България, в превод на езика –„руски“ ведно с приложен Списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молби за статут с приемни в ДАБ при МС.

С декларация на основание чл.30, т.3 ЗУБ рег.№ .№УП23512/19.06.2024г. И. Б. е декларирал под наказателна отговорност по чл.313, ал.1 НК, че е [дата на раждане] в Р. обл., Р. федерация, гражданин на Руската федерация, етническа принадлежност: руснак, вероизповедание: православен - християнин. .

Съставена е ЕВРОДАК дактилоскопна карта с референтен номер А. BR112C2406100006(рег. №УП23512/10.06.2024г.) на чужденец с имена И. Б. ; дата на раждане,пол – мъж; дата на снемане на дактилоскопните отпечатъци - 10.06.2024г.

С декларация И. Б. е декларирал, че е съгласен да бъде обработвана информация относно личните му данни, които са необходими в производството за предоставяне на международна закрила и администраторът на лични данни има право на достъп до тях. Декларацията му е преведена на руски език,разбрал е съдържанието ѝ и я е подписал доброволно.

С протокол рег.№ УП23512/17.06.2024г./л.217-221/ е удостоверено провеждане на интервю с И. Б. ,от интервюиращия орган на ДАБ–МС-К.И. на 17.06.2024г. от 09.00 ч. до 10.10ч. В началото му е разяснено, че основната му цел е да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си и е подал молба за закрила в Република България.Уведомен е, че за представянето на неверни данни или умишлено заблуждаване на служебно лице носи наказателна отговорност по чл.313, ал.1 НК. И. Б. е предупреден, че на това интервю ще бъде направен аудиозапис.Изразил е съгласие в него да участва като преводач от езика руски А.Г. и е потвърдил, че разбира добре смисъла на думите в превод от този преводач. Запитан съществуват ли пречки от здравословен и

психичен характер, заради които интервюто да не може да се проведе, е отговорил, че се чувства добре. Потвърдил е данните, съобщени при попълване на регистрационния лист. Заявява, че: През октомври 2021 г. е напуснал легално с автомобил държавата си по произход. Пътувал е до Г., след което е заминал за Турция, където е пребивавал в продължение на 2 /две/ години. На 07.10.2023 г. е пристигнал легално с автомобил в Република България, въз основа на издадена през месец август 2023г. българска виза в [населено място], чрез съдействието на неговия адвокат. Уточнява, че в Република Турция е живял легално с издадено разрешение за временно пребиваване. Съобщава, че причината да напусне Руската федерация е желанието му да живее на турска територия. Поради изтичане на законово определения срок за пребиваване е трябвало да напусне страната, въпреки че е подал документи и е имал закупено жилище не е съществувало правно основание, на което да остане. Уточнява, че компетентните органи в Република Турция не издават разрешение за пребиваване, когато квартирата е собственост на повече от един човек, а той е разделял апартамента със своя партньор Е. А. През 2021г. му е издадено разрешение за пребиваване на турска територия, но през 2023 г. законът е променен и не е имало възможност да остане. Твърди, че е напуснал държавата си по произход, заради хомофобията от страна на руското общество и на правителството. През 2012г. се е запознал с Е. А. и до настоящия момент живеят заедно. Родителите му не са приели неговата връзка и той е заминал за [населено място], където е започнал работа. През 2013г. руското правителство е приело закон, чрез който се забранява пропагандата на лица с хомосексуална ориентация. През 2014г. поради проблеми със съседите, които са разбрали за тяхната различна сексуална ориентация с партньора му Е. са се преместили в [населено място] и са се представили за баща и син. Твърди, че през месец юни 2019 г. /л.219/в центъра на [населено място] са присъствали на рожден ден на тяхна приятелка, като са обсъждали политически и сексуални теми. В края на вечерта към тяхната група се е присъединил младеж, представил се е, че се казва Р. и ги е уведомирал, че е слушал техните разговори за К. и за различната им сексуална ориентация. Започнал да се държи грубо с тях, поради което са напуснали заведението, но на улицата партньорът му Е. с Р. се сбили. Последният ги заплашил, че ще им бъде направена данъчна проверка на фирмата ако не внесат такси в размер на 2000000 рубли. /л.219/. Такава проверка била направена и те оспорили същата пред съдът, но съдилищата в Русия не били справедливи. През 2021г. два пъти са спукали гумите на колата му и неизвестни лица написали нецензурни думи на задната врата. Твърди, че на телефонни им номера /на неговият и на приятелят му/ се обаждали непознати хора и са ги заплашвали, за което са уведомили Полицията, но са отказали да им обърнат внимание. След всичко случило се са разбрали, че за тях е опасно да живеят в Русия и са решили да заминат и да се установят в Турция през 2021г. Разбрали са, че през 2022 г. им е образувано углавно дело, заради извършената данъчна проверка. Счита, че всички тези действия са под въздействието на Р. Твърди, че фирмата, която е ръководил не е имала данъчни задължения. Сочил също, че през 2023 г. правителството в Русия е приело закон, с който всички ЛГБТ лица са приети за екстремисти. Твърди, че при завръщането му в държавата по произход може да бъде осъден на 12 /дванадесет/ години затвор, заради различната му сексуална ориентация. Исква да получи международна закрила и да живее спокойно с любимия си човек в България. В хода на производство пред административният орган е представена превод от руски език на български език на съобщение от 29.05.2024г., издадено от Следствения комитет на Русия, Главно следствено управление на Следствения комитет на Русия в [населено място]. Следствено управление в Ю.-Източния административен окръг на [населено място], съдържащо информация, че на 03.06.2024г. в Кузминския районен съд на [населено място] ще се разглежда мярка за неотклонение „Задържане под стража“ на обвиняемите по наказателно дело №12102450031000151 Е. Е. А. и Б.

И. И. по реда на предвиден от чл. 108 от Наказателно-процесуалния кодекс на Руската Федерация. Представена е справка по наказателно дело, изготвена от адв. И. Ю. К.. В предоставените документи не е посочено престъплението, което е извършил руският гражданин на територията на държавата си по произход, както и документи от които да е видно, че срещу същият е водено наказателно преследване за извършено престъпление от общ характер, по кои текст от НК, постановление за привличане в качеството му на обвиняем, обвинителен акт и др.

Протокол рег. № УП23512/17.06.2024г. е подписан с това съдържание от интервюиращия орган на ДАБ-МС, провел интервюто, участвалия в него преводач и чужденеца, който е потвърдил, че текстът му е бил преведен на разбираем от него език – руски, не са съществували комуникативни пречки по време на интервюто, добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него.

По административната преписка е приобщена справка от Дирекция „Международна дейност“ на ДА–МС, относно актуалната обстановка в Русия /л.142-170/.

С оспореното решение №3143/15.04.2025 на председателя на ДАБ на И. Б., на основание чл.8 и чл.9, вр. чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Извършен е анализ на обстановката в Русия въз основа на приобщена към преписката справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ-МС и в контекста на разширенията, дадени в решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 17.02.2009 г. по дело С-465/07 г. относно тълкуването на чл.15, б.”в” от Директива 2004/83/ЕО.

В хода на делото ответникът допълни административната преписка със справка вх. №МД-02-316/06.06.2025г. на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ с актуализирана информация по първоначално приобщената справка на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ относно актуалното положение в Русия.

В съдебно заседание жалбоподателят твърди, че живеел със своя партньор 14 години и е напуснал своята собствена родина и пристигнал в България, тъй като се опасявал за своята свобода, здраве и за живота си. Твърди, че имало заплахи и насилие срещу него в Русия. Твърди още, че като гей и инвалид, ако попадне в затвора ще бъде убит. Иска решението на председателят на ДАБ да бъде отменено.

По искане на процесуалния представител на жалбоподателят са допуснати събирането на гласни доказателства по делото, чрез разпит на свидетели.

Свидетелката А. А. в показаният си разказа за своето познанство с И. и неговия партньор Е. А., като твърди, че двамата живеят заедно на семейни начала от повече от десет години. Твърди още за многократни физически нападения, вандализъм върху автомобила и жилището им, както и обидни надписи с хомофобско съдържание. Свидетелката твърди, че срещу И. Б. и партньора му е било образувано наказателно производство и че същото е повдигнато по изфабрикувани обвинения, мотивирано единствено от тяхната сексуална ориентация, и че през февруари 2025г. двамата са обявени за международно издирване и им е наложена мярка „задържане под стража“. Твърди, че при евентуално връщане в Русия животът на г-н И. Б. ще бъде в непосредствена опасност, тъй като условията в местата за лишаване от свобода за лица с нетрадиционна сексуална ориентация са изключително тежки и унижителни.

Свидетелката И. Д., руска гражданка в показанията си обобщи законодателството на Руската федерация. Тя заявява, че в страната действат репресивни закони, забраняващи публичното изразяване на принадлежност към ЛГБТ общността, и че лицата, които открито заявяват своята сексуална ориентация, стават обект на полицейски арести, преследване и насилие. Твърди, че наказателното дело срещу И. Б. е изфабрикувано и представлява част от установена практика на властите да преследват представители на ЛГБТ общността чрез измислени обвинения. Според нея връщането на г-н Б. в Руската федерация би довело до незабавното му задържане и подлагане на нечовешко и унижително отношение, което поставя в реална опасност живота и здравето му.

Съдът не кредитира, показанията на свидетелите в частта в която се твърди, че срещу жалбоподателят е било образувано досъдебно производство и срещу същия били извършвани хомофобски действия доколкото в тази си част те не отразяват лични възприятия на свидетелите от обективно възникнали факти, а пресъздават наученото от жалбоподателят, поради което имат същата доказателствена стойност като обяснения на страна, но предвид факта, че не се касае за признание на факт (чл. 175 ГПК) те нямат никаква доказателствена стойност. Свидетелите живеят на територията на Р. България от дълги години, като познанството на А. с жалбоподателят датира от 2024г. Наред с това свидетелските показания в тази част не кореспондират със събрани писмени доказателства т.к. от представените доказателства липсват официални документи които да удостоверяват, че срещу жалбоподателят е образувано наказателно дело от общ характер. В останала част показанията касаещи законодателството на Руската федерация съдът ги кредита същите кореспондират с представените справки от ответника.

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 - дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ.

Жалбата по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съобразно правомощието на председателя на ДАБ по чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ да предоставя, отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България.

И. Б. е чужденец по § 1, т.1 от ДР на ЗУБ - не е български гражданин, не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, държава-страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.

На И. Б. е разяснена и осигурена възможност да кандидатства за международна закрила, видно от подадената негова молба до председателя на ДАБ с искане по чл.59, ал.2 ЗУБ към властите на Република България да му се предостави международна закрила.

Производството за И. Б. се явява образувано с регистрирането на негова молба. Оспореното решение е издадено в производство по общия ред по глава шеста, раздел III ЗУБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и 4 ЗУБ на И. Б. е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решение №3142/15.04.2025г.е издадено в писмена форма – чл.9, ал.1 от Директива 2013/32/ЕС;

мотивирано е с фактическите и правни основания за отхвърляне на молбата – чл.59, ал.1 и ал.2, т.4 АПК вр. чл.9, ал.2, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС. Съгласно чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ са обсъдени, както личното положение на кандидата за международна закрила, така и ситуацията в държавата му по произход по § 1, т.9 от ДР на ЗУБ.

Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни притеснения от преследване, основани раса, религия, националност, политическо мнение и/или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

И. Б. не отговаря на законовите условия за признаване на статут на бежанец. В качеството му на руски гражданин, който пребивава на територията на Република България, е чужденец – гражданин на трета държава, намиращ се извън държавата си по произход, чийто гражданин е съгласно чл.2, б.“д” от Директива 2011/95/ЕС и член 1, раздел А (1) от Женевската конвенция от 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 1967 г. Декларираните от **И. Б.** при регистрацията по чл.61, ал.2 ЗУБ, и при интервюто факти по чл.4, ал.1 от Директива 2011/95/ЕС в подкрепа на молбата му за закрила нито пряко, нито косвено са свързани с държавата за произход - чл.4, ал.3, б.“а” от Директива 2011/95/ЕС или с осъществено или осъществимо спрямо него преследване- чл.4, ал.3, б.“б” от Директива 2011/95/ЕС. Заявленията на **И. Б.** пред ДАБ - МС във връзка индивидуалното му положение и лични обстоятелства нито поотделно, нито заедно сочат, че е напуснал Русия, защото е бил преследван, в т.ч. поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения - чл.4, ал.3, б.“в” от Директива 2011/95/ЕС поради следното:

Първо наличието и основателността на опасенията следва да бъдат преценени въз основа на информацията, предоставена от чужденеца в хода на образуваното административно производство, като се вземат предвид всички доказателства, в случай, че той разполага с такива и като се отчете какво е естеството на преследването и неговият интензитет, дали последното води до нарушаване на основни права на човека.

Анализът на фактите, изложени от жалбоподателят в хода на проведеното с него интервю, както и на събраните доказателства в хода на административното и настоящото производство сочи на извода, че по отношение на него не е било осъществено преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 и ал. 5 ЗУБ, което да се основава на някоя от причините, посочени в чл. 8, ал. 1 ЗУБ. В обясненията дадени пред съдът, както и в хода на административното производство няма нито едно обосновано твърдение за проявено спрямо него действие или съвкупност от действия на преследване по смисъла на закона от страна на официалните власти в Русия. От материалите по преписката не може да се направи извод за осъществено спрямо чужденеца преследване по чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, изразило се в действия измежду посочените в ал. 5 на същата норма, поради което не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие "основателни опасения от преследване".

По повод предмета на спора между страните и изложените съображения от

молитетелят, че е гей и му е заплашен живота в Русия, в Решение на Съда на ЕС от 7 ноември 2013 година по съединени дела C-199/12 – C-201/12 по отправени преюдициални запитвания е прието за безспорно, че сексуалната ориентация на дадено лице представлява характеристика, до такава степен съществена за неговата идентичност, че не би следвало от лицето да се изисква да се откаже от нея. Прието е също, че член 10, параграф 1, буква "г" от Директива 2004/83/ЕО следва да се тълкува в смисъл, че наличието на наказателно законодателство, което е насочено конкретно към хомосексуалните лица, позволява да се установи, че тези лица трябва да се разглеждат като съставляващи отделна социална група. Прието е и че предвиденото от законодателна разпоредба наказание лишаване от свобода, с което се наказват хомосексуални действия, е възможно само по себе си да представлява акт на преследване по смисъла на член 9, параграф 1 от Директивата, ако то действително се прилага в приелата такова законодателство страна на произход. Настоящият състав следва да посочи, че **единствено наказуемостта на хомосексуални действия не представлява сама по себе си акт на преследване, но наказание лишаване от свобода, с което се наказват хомосексуални действия и което действително се прилага в приелата подобно законодателство страна на произход, трябва да се счита за несъразмерно или дискриминационно наказание и поради това представлява акт на преследване.** За да е налице преследване е необходимо съответните действия да бъдат **достатъчно сериозни по своето естество или по повторения си характер, за да представляват тежко нарушение на основните права на човека, и по-конкретно на абсолютните права, за които няма никаква възможност за дерогация по силата на член 15, параграф 2 от ЕКПЧ (т. 51).** Като преследване би могло да бъде прието и при съвкупност от различни мерки, включително нарушения на правата на човека, които са достатъчно тежки, за да засегнат индивида по начин, сравним с посоченото в член 9, параграф 1, буква а) от Директивата (т. 52). Следователно не всяко нарушение на основните права на хомосексуално лице, търсещо убежище, би достигнало необходимата степен на тежест, която да обоснове наличието на преследване. **Единствено наличието на законодателство, обявяващо за наказуеми хомосексуални действия, не би могло да се счита за акт, който засяга молителя толкова съществено, че да достига степеня на тежест, която е необходима, за да се приеме, че тази наказуемост представлява преследване по смисъла на член 9, параграф 1 от Директивата (т. 55).** Т. законодателство би могло да представлява акт на преследване, само ако действително се прилага в страната на произход, доколкото подобно наказание нарушава чл. 8 от ЕКПЧ и представлява несъразмерно или дискриминационно наказание по смисъла на член 9, параграф 2, буква в) от Директивата. При тези съображения е дадено тълкуване, че компетентните власти следва да извършат преценка на приетото законодателство и неговото прилагане, т.е. да извършат проверка дали законодателството на държавата по произход предвижда наказание лишаване от свобода за хомосексуални действия и **дали тези наказания се прилагат в действителност и съответно това лице следва да получи статут на бежанец, ако се установи че при завръщането му в страна на произход неговата хомосексуалност ще го изложи на действителна опасност от преследване.** От анализа е видно, че при извършване преценка за наличие на преследване/основателни опасения от преследване по повод хомосексуалната ориентация на кандидата за получаване на статут на бежанец, административният орган е анализирал

законодателството в държавата по произход, предвидените наказания и тяхното приложение и в случай, че се установи, че в държавата по произход. В чл. 6.21 от Закона за административните нарушения (З.) на РФ, в който е отразено, че се забранява „пропагандата на нетрадиционни сексуални отношения и смяната на пола“ както спрямо непълнолетни, така и между възрастни. Новосъздаденият чл. 6.21.2 от З. също забранява простото разпространение на информация, свързана с проблемите на ЛГБТИ сред непълнолетни. Следва изрично да се отбележи, че нарушаването на чл. 6.21 от З. може да доведе до глоби, вариращи от 50 000 до 400 000 рубли за частни лица и от 800 000 до 5 000 000 рубли или спиране на дейността до 90 дни за компании. Като в настоящия случай не се откриват приети текстове за започване на наказателно преследване и налагане на наказание „Лишаване от свобода“. Също така в чл. 6.21.2 от З. предвидените глобите са малко по-ниски - с горна граница от 200 000 или 4 000 000 рубли съответно. **Също така "неутралното" представяне на ЛГБТИ идентичността в Руската федерация е разрешено спрямо възрастни лица.** Според проучване на правозащитните организации „Сфера“ и „Граждански контрол“ съдилищата рядко налагат глоби над законово установената минимална глоба от 50 000 рубли за физически лица или 100 000 рубли за използване на медии. Налице е информация, че горепосочените разпоредби от З. се използват особено често за санкциониране на онлайн дейности от всякакъв вид, особено в контекста на публикации в социалните мрежи като доклади за ежедневието с партньора и (интимни, както и неинтимни) снимки с отношение към ЛГБТИ. Въпреки данните за предприемани действия за санкциониране на публикации в социалните мрежи на снимков материал, следва да се посочи, че в хода на проведеното административно производство няма наведени, каквито и да било доводи или представени доказателства, че в държавата си по произход руският гражданин е понесъл санкции за множеството публикувани снимки с неговия партньор нито срещу него е било образувано в тази връзка административно или друго производство. **Същият е живял необезпокояван в Русия повече от 10 години със своя партньор властите не са предприели никакви действия спрямо тях.** Не е образувано производство срещу него по посочените по горе текстове от Закона за административните нарушения (З.) на РФ.

Съгласно чл. 8, ал. 4 от ЗУБ, преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост. Според ал. 5 на чл. 8 от ЗУБ, действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, включително сексуално насилие; правни, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин; наказателно преследване или наказания, които са непропорционални или дискриминационни; отказ на съдебна защита, който се изразява в непропорционално или дискриминационно наказание; наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия, когато военната служба би предполагала извършването на престъпление или на деяние по чл. 12, ал. 1, т. 1 – 3; действия, насочени срещу лицата по причина на техния пол или срещу деца В случая не се установява на оспорвания да са били нарушени **основни човешки права до такава степен тежки по своето естество или повторяемост за да се приеме, че е налице преследване по смисъла на относимите правни норми.** Освен това, **принадлежността към определена социална група, сама по себе си не е**

достатъчно основание за да се приеме, че е налице преследване на дадено лице, а оттам и да се предостави статут на бежанец на тава лице.

Както правилно е посочил АО в решението си, представените в хода на производството доказателства и бежанска история на жалбоподателят е противоречива. От проведеното на интервю са установени редица противоречия, като например, че макар да твърди, че той и приятелят му са били известни на руските власти като гей двойка и са качвали общи снимки в социалните мрежи, от думите му е видно, че спрямо тях и по-конкретно спрямо кандидата не си били предприемани каквито и да било действия свързани с нарушаване на неговите човешки права от страна на официалните власти. Също така молителят твърди, че той и приятелят му са получавали анонимни заплахи от лица които не познава. Предоставената от кандидата бежанска история е противоречива и нелогична, поради което се приема за недостоверна и измислена единствено с цел получаване на закрила. Същите не дават основание за се приеме, че търсещото закрила лице е било обект на преследване в страната си на произход по причините, посочени в ЗУБ. Както и , не се установи по делото наличие на опасения от преследване, основаващи се на събития, настъпили, след като чужденецът е напуснал държавата си по произход, или на дейност, извършена от него след отпътуването му, както и че тази дейност представлява израз или продължение на убежденията или ориентацията, изразявани в Русия, по смисъла на чл. 8, ал. 6 от ЗУБ. **И. Б.** е напуснал доброволно и легално Русия, като не се установява наличието на препятствие за завръщането му.

Правилно АО е приел, че наречените „свидетелски“ показания от Е. Г. Я.; Е. В. Голикова; М. Е. Максул; Е. В. Х.; Ю. М. Г.; А. А. Л.; Е. А. Я.; Ю. М. Г., не може да се установи, в качеството на какви лица дават показанията и пред кого ги заявяват. Правилно АО също не е кредитирал заключение на специалист от 12.03.2024 г. с № 01-03, [населено място], изготвено от А. А. С. по искане на адв. В. В. Т. за извършване на анализ на заключението на експерт № 404-22е от 07.06.2022 г., изпълнено от експерт К. Е. С.; Заключение на експерт № 65н-2023 от 04.08.2023 г., извършено от Д. филиал (в [населено място]) на ФГКУ „Съдебно-експертен център“ на Следствения комитет на Руската федерация е необходимо да се посочи, че не са налице доказателства, въз основа на които да се съпостави и сравни действителното съдържание на Заключение, което в случая представлява частен документ, няма данни да е изведен и представен пред официалните органи в Руската федерация. Изложените съображения представляват лично мнение на А. А. С., без да са представени копия на горепосочените изследвани Заключение на експерти № 404-22е от 07.06.2022 г. и № 65н-2023 от 04.08.2023г. Също така посочените в изготвеното Заключение дружества „Фабур“ ООД, „Премиум Груп“ ООД, „Маштехнторг“ ООД и организацията DESKA-IMEX DR/SCHMITZ GMBH не фигурират в представените свидетелски показания от Е. Г. Я. - работила в „Д. С.А/1“, като главен счетоводител и от Е. В. Голикова, работила в „Деспа СА“ ООД, като началник на отдел. Налице е явно несъответствие и разминаване в наименованията на дружествата, сочещи за произволно посочени фирми, които не кореспондират със записаните в изготвеното от А. А. С. заключение от 12.03.2024г. Правилно АО не е кредитирал представените от руския гражданин публикации от електронни сайтове, т.к. същите не са писмени доказателства по смисъла на чл. 178, чл. 179 и чл. 180 от ГПК и нямат обвързваща доказателствена сила. Представените документи съдът освен, че не ги

кредитира приема, че изобщо са неотнормими към бежанската история на молителят.

Съдът констатира противоречие в бежанската история на молителят и представените документи. При провеждане на интервюто жалбоподателят е посочил през 2019г. партньора му бил бит по повод коментирани сексуални теми в заведение в [населено място]. В интервюто същият твърди следното: „ На рожден ден на тяхна приятелка, състоял се е през юни 2019г., в края на вечерта към тях се е присъединил младеж, който се е представил за Р., започнал е да се отнася грубо с тях, тъй като слушал техните разговори за К. и за хомосексуалистите./л.219/ Чужденецът заявява, че неговият партньор се е сбил с Р. на улицата пред заведението, след което са отишли в Бърза помощ, където е документирано нараняването. От представената справка за оказване на медицинска помощ в [населено място] е видно, че е издадена на 22.07.2020 г. от Градска клинична болница № 5, клон № 4, а не през месец юни 2019г., както твърди руският гражданин./л.26/ Налице са разминавания и несъответствия за деня и годината на празнуването на процесният рожден ден, кога се е състоял и кои са били участниците. Съдът констатира, че представената медицинската справка е около една година след рождения ден от така изложеното в бежанската история за конфликт с лице на име Р. които е довел и до данъчна проверка на фирмата на молителят които той управлявал. Представените копия на свидетелски показания не може да се установи пред кого са давани и поради каква причина, още повече, че същите са дати доста след инцидента. Съдът не кредитира представените писмени доказателства за образувано наказателно производство/съобщения справки и сведения др./ срещу И. Б. т.к. не е посочен текста от наказателният кодекс на РФ, както и не ясен повода за образуване на същото. Представените документи, сведения и други „процесуални“ способности използвани от молителят в административното производство пред ДАБ съдът приема за изфабрикувани с оглед доказване на бежанската история, като дори да има данъчна проверка на дружество което молителят е управлявал се касае се за административно нарушение или данъчно престъпление съгласно законодателството на РФ. В хода на съдебното производство също не бяха представени такива доказателства. Правилно АО е приел, че липсва обвързване и зависимост на извършените данъчни проверки в ръководената от него фирма заради различната му сексуална ориентация по административната преписка.

Относно справката представена от ответника е видно, че В. съд на Русия в закрито заседание е приел Решение, с което се определя международното ЛГБТ движение като "екстремистка организация и го забрани след дело на Министерството на правосъдието", в което движението е обвинено в подбуждане на социални и религиозни раздори. Според изложеното в справката "Подробностите за Решението на Върховния съд на Русия, обявяващо "международното ЛГБТ движение" за екстремистка организация, взето на 30 ноември 2023г. твърди се че това може да доведе до произволно наказателно преследване на всеки, участващ в дейности, подкрепящи ЛГБТ общността, а потенциалните наказания за такава подкрепа са драконовски, като участието или финансирането на екстремистка организация носи максимална присъда от 12 години затвор според руското законодателство. Липсват каквито и да е данни, че молителят е членувал в подобна организация или е имал такива контакти с отделни лица клубове и организации, както и доказателства, че след съдебното решение са

последвали изменения на Руското законодателство. **Напротив видно от интервюто си молителят е избягвал публичност на връзката си с партньора, като е сменил местожителството си в Русия.**

Съгласно глава II, В. 2. с/Дискриминация/ параграф 54 от Наръчник по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец в съответствие с Конвенцията за статута на бежанците от 1951 г. и протокола за статута на бежанците от 1967г., лицата, към които отношението е по-неблагоприятно, не са непременно жертви на преследване. Само при определени обстоятелства дискриминацията се превръща в преследване. Това става, когато дискриминационни мерки водят до значителни вредни последствия за съответното лице, като например, сериозни ограничения на правото му да изкарва прехраната си, да изповядва религията си, да има достъп до съществуващите образователни заведения. Самата принадлежност към определена социална група не е достатъчно съществено основание да се иска статут на бежанец/т.79 от Наръчника за процедури и критерии за определяне на статут на бежанец на ВКБООН/. За да бъде предоставен такъв статут, не е достатъчно определен вид преследване да е характерно за дадена страна поначало, а следва преследването да е насочено конкретно **спрямо търсещото закрила лице**. В конкретния случай не са налице доказателства, че спрямо него е имало преследване или съществува риск от преследването му в бъдеще, по причини, посочени в ЗУБ. Обосновано и правилно ответният национален административен орган е счел, че деклариранията от **И. Б.** причина да напусне Русия е личен, и е извън обхвата по ЗУБ. Правилно АО е констатирал, че руският гражданин е влязъл на територията на Република България легално с автомобил на 07.10.2023г. Подал е молба за международна закрила на 10.06.2024г. в ДАБ при МС, като в хода на интервюто не излага каквито и да било относими по ЗУБ причини за забавянето при подаването на молбата за международна закрила. **Безспорно ЗУБ не налага времеви ограничения за лицата търсещи закрила**, но по административната преписка в обяснение чужденеца се посочва, че първоначално е потърсил съдействие от фирма „Миграция сега“ за издаване на разрешение за постоянно пребиваване, като пенсионер на територията на Р.България и след като се разболял партньора му подал молба пред ДАБ. /л.234/

За търсещия международна закрила също липсват предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по чл. 8, ал. 9, тъй като не е посочил член от семейството му да има предоставен статут на бежанец в Република България. Липсват законовите предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, предвидени в чл. 8 от ЗУБ.

Предпоставките за хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1, т.2 и т.33 ЗУБ са идентични с условията за субсидиарна закрила по чл.2, б.“е“ вр. чл.15, б.“а“, „б“ и “в“ от Директива 2011/95/ЕС.

Съгласно чл. 9 ал. 2 от ЗУБ, субектите на тежките посегателства могат да бъдат, както държавата, така и партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия. Тежки посегателства могат да се извършват и от недържавни субекти, но само ако може да бъде доказано, че държавата и/или контролиращите партии и организации, включително международни организации не могат или не желаят да предоставят закрила срещу тежки посегателства. Бежанската

история на молителят не е подкрепена от доказателства в този смисъл. От събраните доказателства в хода на проведеното административно производство и въз основа на изложената от **И. Б.** бежанска история не може да се приеме, че руският гражданин е напуснал страната си по произход, поради реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, не са налице и данни, че търсещият международна закрила е заплашен от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Прямо търсещия международна закрила не съществува и бъдещ или евентуален риск от тежки посегателства. По повод представената справка от ответника в хода на настоящото производство от 06.06.2025г. се установява, че: броят на присъдите след обявяване на "международно ЛГБТ движение" за екстремистка организация, към м. септември 2024 г. има общо около 30 известни присъди за използване на екстремистки символи по чл. 20.3 от Закона за административните наказания. През м. март и м. май 2024 г. за първи път в контекста на ЛГБТИ въз основа на разпоредбите за екстремизма са образувани две истински наказателни, а не просто административни производства. По-конкретно, ръководството на оренбургския ношен клуб „Поза“ и председателят на базираната в Самара хомосексуална Н. "И." са разследвани за основаване на екстремистка организация (чл. 282.2, параграф 1 от Наказателния кодекс) или общност (чл. 282.1 от НК), но двата случая все още няма съдебно решение. Поради изложеното за кандидата съдът приема, че не са налице законовите предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 от ЗУБ.

Не са налице предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут и по чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ. Такава международна закрила може да се предостави на чужденец, за който има сериозни основания да се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата му на произход, или при лице без гражданство – в държавата на предишното обичайно местопребиваване, то той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: 1) *смъртно наказание или екзекуция*; 2) *изтезание, нечовешко или унижително отношение, или наказание*; или 3) *тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрила от тази държава.* Понятието „реална опасност“ (*real risk*) не е дефинирано, нито има трайно възприето негово тълкуване в юриспруденцията на С. и/или СЕС. Смята се, че то определя стандарта на доказване при субсидиарната закрила, като по правило изключва рискове, свързани единствено с общата ситуация в държавата, тези, чието настъпване е само възможно или е така далечно, че е нереално. С понятието „*тежки посегателства*“ (*serious harm*) се означава естеството и интензивността на засягане на правата на човека, като трябва то да е с достатъчна сериозност (суровост). Извън изброените по-горе три вида посегателства, субсидиарна закрила не може да се признае за никакъв друг вид вреда, дискриминация и/или нарушение на човешки права. В решението си административният орган е приел, че за жалбоподателят не се доказва специфичен риск по чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ което съдът напълно споделя. Административният орган на основание чл. 21, т. 6 от Устройствения правилник на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, което включва обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. В конкретния случай, за да отхвърли молбата за закрила, решаващият

орган се е позовал на фактите, изложени в справка относно Русия на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ.Цитираната справка е изготвена от компетентен орган и в кръга на правомощията му, поради което представлява официален писмен свидетелстващ документ, удостоверяващ, че лицето, което го е издало, при извършената от него проверка е установило именно фактите, удостоверени в него.Наред с това, по делото не са налице никакви други доказателства,които да опровергават по съдържание информацията, цитирана в изготвената справка.**Следва да се има предвид, че решаващият орган няма задължение да изследва всички възможни източници на информация, съдържащи данни за страната на произход на търсецо закрила лице с оглед представените такива в административното производство.**

При подробен анализ на Справка с вх. № МД-02-316/06.06.2025г. съдът намира,че на територията на Русия не е налице въоръжен конфликт.Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални, както е в настоящия случай.От актуалната справка за положението в Русия става ясно, че ситуацията там не е до такава степен усложнена, за да се приеме, че са налице предпоставки за предоставяне на международна закрила на лицата от тази държава.В тази връзка и с оглед разпоредбата на чл. 9, ал. 5 от ЗУБ, АО правилно е отхвърлил молбата за закрила и в тази ѝ част като неоснователна.

Не се установява да са налице и останалите основания, визирани в чл. 9, ал. 6 и ал. 8 от ЗУБ.

В хода на производството не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 35 и 36 от АПК ,така както се твърди в жалбата.Административният орган е изпълнил задълженията си и е проверил доколко субективните опасения на жалбоподателя от преследване или реална опасност от тежко посегателство са обективни.Обсъдена е обстановката в Русия, данните от справката на ДАБ съвпадат с отразеното в решението на Председателят на ДАБ, изводите на последния, че по отношение на жалбоподателя не са налице причини от хуманитарен характер или други основания, предвидени в действащото законодателство, които могат да обосноват предоставянето на хуманитарен статут по реда на чл. 9 от ЗУБ, са правилни и законосъобразни.

Съдът приема,че с оглед установената бежанска история на жалбоподателят материалният закон в случая е спазен – отхвърлянето на молбата на **И. Б.** за предоставяне на международна закрила , не противоречи на чл.8, ал.1 и 9, чл.9, ал.1, 6 и 8, чл.13, ал.1, т.1, т.12 и т.14 ЗУБ.По изложените съображения, съдът приема оспореното Решение №3143/15.04.2025г. за законосъобразно издадено, без отменителни основания по чл.146, т.1 – 5 АПК вр. чл.91 ЗУБ. Жалбата е неоснователна и такава следва да се отхвърли съгласно чл.172, ал.2, пр.4 АПК вр. чл.91 ЗУБ.

Водим от горното,**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град,Първо отделение, 34 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **Б. И. И.**, [дата на раждане] в Р. обл., Р. федерация, гражданин на Руската федерация, Л. срещу Решение №3143/15.04.2025г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: